

stolen. Det kan da godt være, at der er nogle, der kan have en opfattelse af, at det kan blive lidt bedre; men problemet er, at når vi synes, det bliver lidt dårligere i EU, så kan vi ikke trække kompetencen tilbage.

Derfor er det vigtigt, at vi bevarer kompetencen, og at vi i høj grad har et samarbejde på det mellemstatslige område. Det er vores ønske med hensyn til EU-samarbejdet.

Nu er så konventet nedsat, og vi synes egentlig, at der både i ministerens fremlæggelse her og også i Laekenerklæringen er mange gode indstillinger til de her ting, såsom øget nærhed, åbenhed, tættere samarbejde, tættere overensstemmelse mellem hvad der foregår i Danmark og blandt borgerne her, og hvad der foregår i EU-regi. Det lyder jo meget godt, må man sige.

Men spørgsmålet er, om det er mere end tom snak, som skal lokke os til måske at acceptere en ny traktat med et indhold, som vi ikke alle sammen er alt for glade for. Det ved vi ikke, men man kunne godt have den fornemmelse, når vi nu kender den danske debat, at det forslag til vedtagelse, der bliver fremsat fra japaartiernes side her i Folketinget i dag, er lidt ligesom de tomme tønder, der buldrer mest.

Spørgsmålet er, hvor meget konkret nyt, hvor meget sund fornuft der egentlig er i det. Det er det, vi må efterprøve både her i dag, men også i det arbejde, som ligger i konventet, og det arbejde, som Folketinget fremover skal have frem mod kommende folkeafstemninger, eller hvad der nu kan ske i EU-debatten.

Vi synes nok, at konventet har fået en lidt dårlig start, må man nok sige, med ønsket om mammutstore lønninger til formanden, Valéry Giscard d'Estaing. Var det over 100.000, han ville have om måneden, skattefrit plus lejlighed og transport osv.? Vi synes, det er meget voldsomt. Og den skævvridning, som der også er i sammensætningen af konventets ledelse med en belgier, Dehaene, og en italiener, Giuliano Amato, som de to næstformænd, synes vi er problematisk. Hvor er Skandinavien? Hvor er den nordlige del af EU-samarbejdet med i ledelsen af konventet? Det synes vi er problematisk.

Men jeg skal sige grundlæggende, at vi selvfølgelig deltager aktivt på alle fronter, som vi har gjort indtil nu i debatten omkring EU, og det vil vi også gøre fremover. Derfor er det vores grundlæggende opfattelse, at Danmark skal være med, når nu konventet skal arbejde på så effektivt et plan som muligt.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg hæftede mig lidt ved bemærkningerne om, hvad der ikke skal gives af kompetence til EU. Jeg vil godt spørge: Hvad er egentlig Dansk Folkepartis kriterier for, hvor man skal give EU kompetence, og hvor man ikke skal give EU kompetence?

Når jeg spørger, er det også, fordi jeg forleden dag bemærkede en uenighed mellem hr. Peter Skaarup og mig, da vi deltog i en høring om erstatning til voldsofre. Der forstod jeg på hr. Peter Skaarup – men jeg kan jo blive korrigeret, hvis jeg tog fejl – at han var stærk tilhænger af, at man indførte fælles regler om erstatning til voldsofre på EU-plan. Altså et område, hvor der overhovedet ikke er nogen problemer af grænseoverskridende karakter, og hvor formanden for Nævnet vedrørende Erstatning til Voldsofre netop sagde, at man ikke så, at der var nogen problemer, der gav anledning til fælles EU-regler. Men der ønskede hr. Peter Skaarup altså at imødekomme et ønske om det og demonstrere en stærk vilje til, at her skulle EU sandelig have regler.

Og nu får vi at vide, at på områder, hvor der virkelig er grænseoverskridende problemer, der vil hr. Peter Skaarup ikke give EU kompetence.

Hvad er Dansk Folkepartis kriterier for tildelelse af kompetence til EU egentlig?

Kl. 19.25

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil allerførst gerne ønske hr. Peter Skaarup tillykke med pladsen i konventet. Han vil så glide ind i den uendelige række af grå jakkesæt, som skal befolke dette forum, og det kan vi da så glæde os over.

Jeg vil blot sige, at jeg konstaterer, at Dansk Folkeparti ikke vil have det, de kaldte en forfatning. Og så gik hr. Peter Skaarup videre med at sige, at Ministerrådet og ikke Kommissionen skal have initiativretten. Jeg går ud fra, at det var en fortalelse, men hvis det ikke var en fortalelse, vil jeg gerne vide, om det så betyder, at Kommissionen skal afskaffes? Kommissionens store berettigelse i dag består jo i at have initiativretten, og det har Ministerrådet ikke. Ministerrådet har afgørelserne, men det er Kommissionen, der har initiativretten. Hvis Kommissionen ikke skal have denne initiativret mere, hvad skal den så lave?